※袋麥棗蒸茶等:※滚滚滚滚~※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※※

மல்லை மாநகர்

திரு. சுப்பிரமணியம் ஐயாத்துரை

அவர்கள்

சிவபதம் எய்தியமை குறித்து வெளியிடப்பட்ட

நினைவு மலர்

22-07-1994

版旅旅旅游谈:※瀬旅遊旅旅旅旅旅旅旅旅旅旅游:※瀬旅游;

Want had

harmen transferar

Sty. wirdsumilies gurissims

Washings.

Suited out from a site of Gundal Lines.

हिलामा प्रकार

22-07-1994

மல்லை மாநகர்

திரு. சுப்பிரமணியம் ஐயாத்துரை அவர்கள்

சிவபத**ம்** எய்தியமை குறித்து வெளியிடப்பட்ட

मिनना प्रभा

22-07-1994

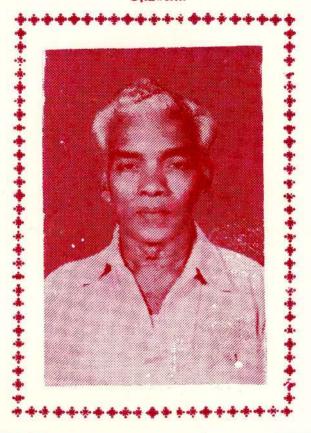
எம்மையும் எமது குடும்பத்தையும் ஆளாக்கி அன்பு பொழிந்து அருள் பொழிந்து நல் வாழ்வளித்து தெய்வமாகிவிட்ட எம் அருமைத் தந்தையாரின் திருவடிகளுக்கு இம்மலர்

சமர்ப்பணம்

குடும்பத்தினர்

திரு. சுப்பிரமணியம் ஐயாத்துரை அவர்கள்

தோற்றம்: 22 - 07 - 1917 **ம**றைவு: 20 - 06 - 1994

திதி வெண்பா

கப்பிர மண்யர் சுதன்ஐ யாத்துரை ஒப்பிரனி உத்தமன் உற்றனர்— அப்பிரமன் தோழணாய் ஆனி துவாதலி சாய்பக்கம் ஆளநே சப்பவ ஆண்டு.

имма вафора вгів

திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் முதலாம் திருமுறை

தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதிகுடிக் காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி யென்னுள்ளங் கவர்கள்வன் **ஏடுடைய மலரான் முனைநாட் பணிந்தேத்த வருள்செய்**த பிரமாபுர மேவிய பெம்மா னிவனன்றே. பீடுடைய

இரண்டாம் திருமுறை

நன் நெஞ்சே நினைகண்டாய் யாரறிவார் நீநாளும் வாழ்நாளுஞ் சாய்க்காட்டெம் பெருமாற்கே சாநாளும் தலைசுமப்பப் புகழ்நாமஞ் செவிகேட்ப புநாளுந் நவின்றேத்தப் பெறலாமே நல்வினையே. **நா நா ளு**ம்

முன்றாம் திருமுறை

மண்ணில் நல் வவண்ணம் வாழலாம் வைகலும் எண்ணில் நவ் லகதிக்கி யாதுமோர் குறைவிலைக் கண்ணில் நல் லஃதுறும் கமுமல வளநகர்ப் பெண் ணில் நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

திருநாவுக்கரசு சுவாயிகள் தேவாரம் நாலாம் திருமுறை

கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமின் சிரிப்பும் குனித்த புருவமும் பனித்த பவளம்போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும் சடையும் எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப் பெற்றால் இனி த்த முடைய மா நிலத்தே. பிறவியும் மனிதப் வேண்டு வதே இந்த

ஓந்தாம் திருமுறை <u> இருக்கு றுந்தொகை</u>

றம்பவம் அன்னம் பாலிக்குந் தில்லைச்சிற் பூமின்ச பாலிக்கு மேலுமிப் பொன்னம் பாலிக்கு மாறுகண் டின்புற என்னம் பாலிக்கு மோஇப் பிறவியே இன்னம்

ஆதாம் இருமுதை பலவகைத் திருத்தாண்டகம்

தந்தையார் தாயா ருடன்பி றந்தார் தாரமார் புத்திரரார் தாந்தா மாரே வந்தவா றெங்கனே போமா றேதோ மாயமா மிதற்கேதும் மகிழ வேண்டாம் சிந்தையீர் உமக்கொன்று சொல்லக் கேண்மின் திகழ்மதியும் வாளரவுந் திளைக்குஞ் சென்னி எந்தையார் திருநாமம் நமச்சி வாய என்றெழுவார்க் கிருவிசும்பி லிருக்க லாமே.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் ஏழாம் திருமுறை

ஆலந்தான் உகந் தமுது செய்<mark>தானை</mark> ஆதியை அமரர் தோழு தேத்தும் சீலந்தான்பெரி தும்முடை யானைச் சிந்திப் பாரவர் சிந்தையுளானை ஏலவார்குழ லா**ன் உ**மை நங்கை என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக் காணக்கண் அடியேன் பேற்ற வாறே.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகம்

எட்டாம் திருமுறை திருச்சதகம்

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்டு ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதே சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்கானும் வீழ்கின்றாய் நீயவலக் கடலாய வெள்ளத்தே.

ஆடுகின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என்புருகிப் பாடுகின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர் சூடுகின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே தேடுகின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வதொன் றறிபேனே. கடையவ னேனைக் கருணையினாற் கலந்தாண்டு கொண்ட விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய் விறல்வேங் கையின்தோல் உடையவனே மன்னும் உத்தரகோச மங்கைக் கரசே சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரா னென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே.

திரு**மா**ளிகைத்தேவர் திருவிசைப்பா ஒன்பதாம் திருமுதை

உற்றாய் என்னும் உணையன்றி மற்றொன்று உணரேன் என்னும் உணர்வுகள் கலக்கப் பெற்றாய் ஐந்தெழுத்தும் பிதற்றிப் பிணிதேர வெண்ணீறிடப் பெற்றே னென்றும் சுற்றாய சோதிமகேந்தி ரம்சூழ் மனத்திருள்

வாங்கிச் சூழாத நெஞ்சிற் குற்றாய் என்னும் குணக்குன்றே என்னும் குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்கணையே.

சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு

எந்தை எந்தாய் சுற்றும் மு**ற்றும்** எமக்கமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று சிந்தை செய்யும் சிவன்சீர் அடியார் அடி நாய் செப்புறை அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தண் எனைப்புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேல் பந்தப் பிரியப் பரிந்தவனே என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருமூலநாயனார் திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுதை

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்**தனை** இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப் புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவேலார் அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிகிலார் அன்பே சிவமாவ தாரும் அறிந்தபின் அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந் தாரே.

காரைக்காலம்மையார் இருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதிகம் பதினோராம் திருமுதை

புந்தி கலங்கி மதிமயங்கி யிறந்தவரைப் புறங்காட்டி லீட்டுச் சந்தியில் வைத்து கடமைசெய்து தக்கவரிட்ட செந்தீ விளக்கா முந்தி யமரர் முழவினோசை திசைந்துவச் சிலம்பார்க்க வளர்க்க வந்தியின் மாநடமாடு மெங்களப் பனிடந் திருவாலங் காடே.

இருத்தொண்டர் புராணம்

பன்னிரண்டாம் திருமுறை

உலகெலா முணர்ந் தோதற் கரியவ னீலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய னலகில் சோதிய னம்பலத் தரடுவான் மலர்சி லம்படி. வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருப்புகழ்

உம்பர்தருத் தேனுமணிக் ஒண்கடலிற் றேனமுதத் இன்பரசத் தேபருகிப் எந்தனுயிர்க் காதரவுற் தம்பிதனக் காகவனத் தந்தைவலத் தாலருள்கைக் அன்பர்தமக் கானநிலைப் ஐந்துகரத் தானைமுகப் க9வாகி துணர் வூறி பலகா லும் றருள்வாயே தணைவோனே கனியோனே பொருளோனே பெருமோனே.

பட்டினத்தார் பாடல்

கட்டி யணைத்திடும் பெண்டிரு மக்களுங் காலத்தர்சன் வெட்டி முறிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டால் கொட்டி முழக்கி யழுவர் மயானம் குறுகியப்பால் எட்டியடி வைப்பரோ இறைவா கச்சி யேகம்பனே.

அமரர் சுப்பிரமணியம் ஐயாத்துரை அவர்களின் வாழ்க்கைச் சுருக்கம்

எல்லோராலும் அன்புக்கும் நல்மதிப்புக்கும் உரியவராக வாழ்ந்து அமரர் சுப்பிரமணியம் ஐயாத்துரை அவர்களின் என்றும் மறக்கமுடியாத ஒரு துன்ப நிகழ்ச்சி. இவர் அளவையூர் சுப்பிரமணியம் கந்தர் அவர்களுக்கும் மட்டுவிலைச் சேர்ந்த (மட்டுவில் மாப்பிள்ளை) நன்னிப்பிள்ளைக்கும் ஏக **புத்திரைனாக 1917-ம் ஆண்டு ஏ**ழாம் மாதம் 22-ம் திகதி னார். இவர் இளம் பராயத்திலிருந்தே ஒரு உத்தம குணமுடைய வராக வாழ்ந்து வந்தார். ஆரம்பக் கல்வியைத் தெல்லிப்பளை சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்திலும் பின்பு உயர் கல்வி வை மகாஜனாக் கல் லூரியிலும் பயின்றார். செந்தமிழும், ஆங்கிலமும் கற்றுத் தேறிய இவர் தனது இருபத்தைந்தாவது வயதில் இருந்து கடற்படைக் களஞ்சியப் திருகோணமலையில் பிரித்தானிய கடமையாற்றினார். பொறுப்பாளராக பதினாறு வருடங்கள் இவரை அரசாங்க தொழில் திணைக்களம் ஏற்று பதி னெட்டு வருடங்கள் சேவையில் அமர்த்தியது. தன து மூன் றாவது வயதிலே காய் திரு. ஆறுமுகம் மாமனாரான புத்திரியான அண்ணாமலை தம்பதிகளின் கிரேஷ்ட அவர்களைத் தனது வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்றுக்கொண்டார். இவர்களது இல்லறத்தின் நற்பலனாக பல ஆண்டுகளின் பின்னர் பாலகுமார், உதயகுமார் என்னும் இரு அருந்தவப் புதல்வர்களைப் பெற்று மகிழ்ந்தனர். அவர்களில் மூத்த புதல்வர் இரண்டு வய தில் இறைவனடி சேர்ந்தார். இவர்களது இல்லற வாழ்க்கையில் சைவப்பணியும் பொதுப்பணியும் மிகுந்து விளங்கியது. விருந் தினரை ஒம்புதலும் உற்றார் உறவினர்களோடு கலந்து பழகுவ இவரது வழக்கம். துன்புற்றிருப்போர்க்கு இன்சொல் ஆற்றலும் மிக்க இவர் இரந்தோர்க்கு இல்லையென்னாத குணசீலராகவும் வாழ்ந்தார்.

இவர் 1977-ம் ஆண்டு அரச தொழில் திணைக்களத்தில் நின்றும் ஓய்வு பெற்றார். 1976-ம் ஆண்டு மாமனார் அமரத்துவம் எய்திய தும் அவரது குடும்பப் பொறுப்புக்களை எல்லாம் ஏற்று இனிது நிறைவேற்றியும் வைத்தார். அத்தோடு தனது அன்பு மகனை பும உயர் கல்வியில் தேற்றுவீத்து (Keels Hotel Management Service Ltd, Colombo) என்னும் கணக்காய்வாளர் நிறுவனத்தில் கணக்

காய்வாளராக உத்தியோகமும் பெற்றுக் கொடுத்தார். தனது மகனைத் திருமணக் கோலத்தில் பார்க்கவேண்டும் என்னும் அவா வினால் கொழும்புத்துறை மேற்கைச் சேர்ந்த அமரர் அறுமுகம் புவனேஸ்வரி (கனடா) தம்பதியினரின் கனிஷ்ட புத்திரி ஏற்று கொழும்பு மாநகரிலே அக்கோலம் மருமகளாக மகிழ்ந்தார். தனது மகனும் மருமகளும் மேலை நாட்டு வேலைவாய்ப்புப் பெற்று கனடா நாடு சென்றதும் சொந்த இட மல்லாகத்தில் இருக்கும் இல்லத் திற்குத் திரும்பினார். இருதிங்களில் யாவரையும் மறந்து இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

விதி வலிது என்பார்கள். விதியை வென்றோர் இப்பிரபஞ்சத் தில் யாருமில்லை, இந்த உடம்பு நிலையற்றது, வாழ்வாவது மாயம், அது மண்ணானது நிண்ணம் என்றும், முடிசாய்ந்த மன்ன கும் மற்றுமுள்ளோரும் முடிவில் ஒரு பிடிசாம்பர் ஆவர் என்றும், காயமே இது பொய்யடா காற்றடைந்த வெறும் பையடா என்றும் இந்த உடம்பின் நிலையாமையை வலியுறுத்தி மறைந்துள்ளார்கள் பல அறிஞர்கள். எனவே பிறந்தவர் எவரும் இறந்தேயாகவேண்டு நியதி. மென்பது உலக இந்த நியதியைப் பின்பற்றி அமரர் ஐயாத்துரை அவர்களும் சிறிது காலம் வாழ்ந்து ஆருயிர் நாயகியையும். மகனையும். மருமகளையும் அருமை உற்றார் உறவினர்களையும் மறந்துவிட்டார்.

எமது அன்பிற்கும் பாசத்திற்கும் உரிய தந்தையாரின் ஆத்மா பரிபூரணமாக சாந்தி அடைவதற்கும் அவரது பிரிவால் துயருறும் மனைவி, மகன், மருமகள், மைத்துனர், மைத்துனியர், மருமக்கள், பேறாமக்கள், உற்றார், உறவினர்கள் மனச் சாந்தி பெறுவதற் கும் எல்லாம் வல்ல இறைவனின் நல்லருள் கெடைப்பதாக.

ஓம் சாந்தி!

தேற்ற வெண்பா

நன்னெறியில் வாழ்ந் தாய் நன்னிப்பின் ளைபோல புன்னேறி சற்றுமின்றிப் பொன்மலராய் – செந்நெறியில் ஐயாத் துரைமகன் ஆண்டனர் ஏன்துயர் மெய்ஆதி காப்பார் வியந்து.

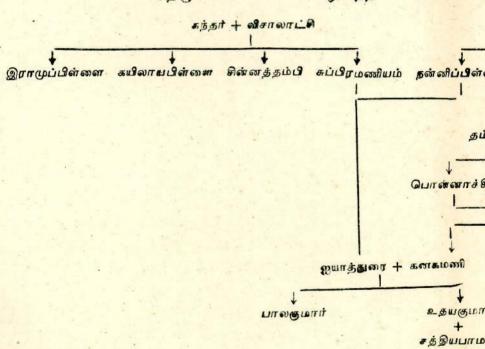
நலம் பொலிந்தவர்

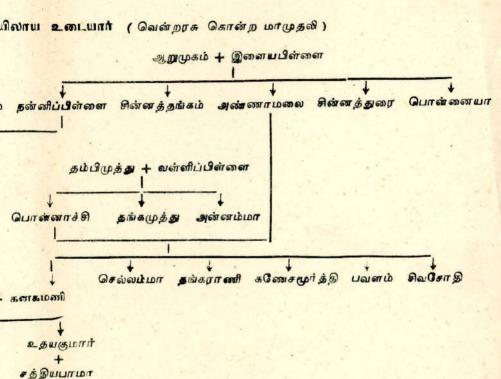
பழ**ம்பெரு**ம் புசமுடன் விளங்கு**ம்** எங்கள் பரம்பரைச் சுற்றம் ஒரு பன்மணி மாலை போன்றது. அதிலே ஒரு நன்மணி, எமது உறவினர் அளவை-மல்லை அமரர் சுப்பிரமணியம் ஐயாத் உற்ற துரை அவர்கள். களங்கமற்ற உளங்களிந்து யாவரும் நட்பினரென குன்றாத கோலம் பூண்டவர். குணநலம் மேவி வாழ்ந்தவர். குலநல எழிலால் அத்தகு புத்திரர் பாக்கியம் பெற்று வாழ்ந்தனர். அகநக நட்பு அனைவருடன் பூண்டு மிகவேண்டியவராக விளங்கி னர். அத்தகையவர் எனது நித்திய நினைவில் இருக்கும் தகைமை வாய்ந்தனர். பொய் யாதுமின்றி மெய்யே தனமென வாழ்ந்த ஐயா, துரைமகனே!

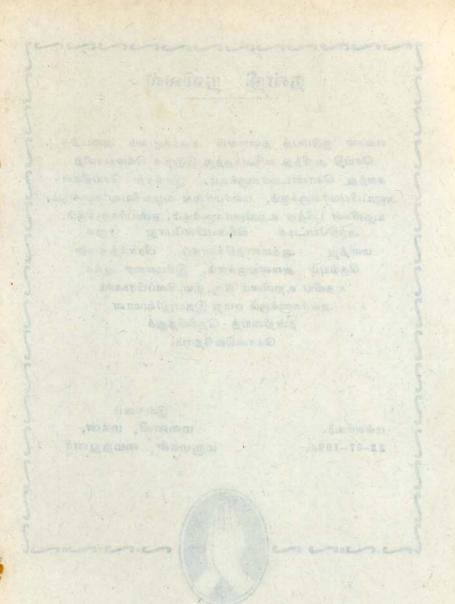
> இங்ஙனம் நம. சிவப்பிரகாசம் பிரசித்த நொத்தாரீசும் சட்டத்தரணியும் J. P. U. M.

olitatolal

பரநிருப்கிங்க மன்னன் வழிவந்த கயிலாய உடை

நன்றி நவிலல்

எங்கள் குடும்பத் தலைவன் அமரத்துவம் அடைந்த செய்தி அறிந்து வருகைதந்து இறுதிக் கிரீயைகளிற் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும், இரங்கற் செய்திகள் அனுப்பியவர்களுக்கும், மலர்மாலை வழங்கியவர்களுக்கும், உதவிகள் புரிந்த உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும், அந்தியேட்டிக் கிரியையின்போது சமூக மளித்து ஆக்மசாந்திக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யும் அனைவருக்கும், இம்மலரை ஆக்க உதவிய உறவினர் திரு. நம. சிவப்பிரகாசம் அவர்களுக்கும் எமது இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மல்லாகம். 22-07-1994. இங்ஙனம் மனைவி, மகன், மருமகள், மைத்துனர்

くらううって